

че ты ще бждешъ подпорка на сестрѣ си
съ којж-то трѣбва да дѣлишъ единакво
плодове-ты на твои-ты трудове. Врычашъ
ли мн ся мой Андрѣа! дай мн рѣхъ
си “.

Слѣдъ това мн каза да приклони
главж-тѣ си, надъ којж-то като възложи
дѣсница-тѣ си, поглѣдна камъ образа
Господа нашего Йисуса Христы и даде мн
молитвж-тѣ си. Послѣ мя пригърна и
като мн даре малко новцы (пары), едва
можя да продума тыя думы: „Богъ съ
тебѣ“. Като излязохме отъ черквж-тѣ
прилѣпи още веднѣждъ на мене поглѣ-
ды-ты си пълни отъ съзы, съ голѣмо
отеческо чадолюбіе, сѣти плачешкомъ
и прѣкъснѣть отъ жалостъ мн рѣче:
„Да живѣешъ сыне мой съ такъвъ спо-
собъ, что то да ся съберемеме единъ
день на небе то“, и той часъ заминава
бѣрже, а додѣто обыколѣ азъ жгъда
(искюшето) на черквж-тѣ, загубихъ го
отъ очи си и отхогава не съмъ го видѣлъ
веке.

Когато влязохъ у тѣзи черкви, даде